

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ (Ιω. γ'13-17)

11 Σεπτεβρίου 2016

Καθώς πλησιάζει η μεγάλη εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, η αγία μας Εκκλησία, μας καλεί να αναλογιστούμε την άπειρη αγάπη του Θεού, όπως αυτή κορυφώθηκε με τη σταυρική θυσία του Κυρίου Ιησού Χριστού. Σ' αυτή τη θεϊκή αγάπη αναφέρεται ο Κύριος με ένα συγκλονιστικό λόγο, που ακούμε στο σημερινό ιερό ευαγγέλιο: «Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον», (Ιωα.γ'16-17). Είναι τόσο μεγάλη η αγάπη του Θεού πατέρα προς τους ανθρώπους, που θυσίασε το μονάκριβο του Παιδί, για να σώσει εμάς τους αμαρτωλούς! Αδύνατο, αδελφοί μου, να κατανοήσουμε αυτή τη θυσία!

Ο μακαριστός Μητροπολίτης Φλωρίνης Αυγουστίνος Καντιώτης, απευθυνόμενος σε όλους τους πατέρες και σε όλες τις μητέρες, τονίζει: «Πῶς νὰ σᾶς δώσω, ἀδελφοί μου, νὰ ἐννοήσετε τὴ μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ; Ἦθελα νὰ ἔχω λίγη ἀπὸ τὴν εὐγλωττία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἄν κάποιος ἀπὸ σᾶς εἶναι πατέρας κ' ἔχη μονάκριβο παιδί, μπορεῖ νὰ μὲ νιώσῃ. Σὺ, πατέρα, μὲ τὸ μοναχοπαιδί, ποὺ τ' ἀγαπᾶς τόσο, ὥστε τὴ νύχτα ποὺ κοιμᾶται, βάζεις τ' αὐτί σου στὸ στήθος του καὶ παρακολουθεῖς τὴν ἀναπνοή του, ἂν σοῦ ἔλεγαν, ὅτι ὁ πιὸ θανάσιμος ἐχθρὸς τῆς οἰκογενείας σας κινδυνεύει, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ σωθῇ ἂν ἀνοίξεις τὶς φλέβες τοῦ παιδιοῦ καὶ τὸ θυσιάσης, σὲρωτῶ, πατέρα, θὰ τὸ ἔκανες; ἮΕ, ἀδελφοί μου, αὐτὸ ἔκανε ὁ Θεός• θυσίασε τὸν Υἱό του τὸν ἀγαπητὸ γιὰ μᾶς τοὺς ἐχθροὺς του, ποὺ παρακούσαμε τὸ θέλημά του».

Χαρακτηριστική είναι η παρακάτω διδακτική ιστορία, που θα μπορέσει να μας βοηθήσει να εννοήσουμε την φιλευσπλαχνία του Θεού Πατέρα για εμάς. Κατά τις μάχες του ένοπλου αγώνα των Ελλήνων έναντι των Ιταλών το 1940 πάνω στα βουνά της

Πίνδου, συναντούμε ένα Έλληνα, νέο, στρατιώτη. Υστέρα από μία έντονη μάχη, ο νέος βαριά τραυματισμένος, ξεψυχούσε σε ένα όχτο. Ζητούσε όμως η ψυχή του να αποχαιρετήσει ένα αγαπημένο πρόσωπο, το πιο αγαπημένο πρόσωπο, αυτό που του έδωσε ζωή από τη Ζωή, τη γλυκιά του μανούλα. Ήθελε να της αφήσει για παρακαταθήκη μια - δύο τελευταίες λέξεις. Όμως, μελάνι δεν είχε για να γράψει και κανείς δεν ήταν κοντά του, για να τον βοηθήσει. Έτσι, πήρε ένα χαρτί και βουτώντας το δάχτυλο του στο αίμα του που γοργά έτρεχε, έγραψε: «Μανούλα, σ'αγαπώ». Και έτσι το άψυχο αυτό χαρτί στέλνεται στη μητέρα του ήρωα, και μόλις το παίρνει αυτή στα χέρια της γίνεται έμψυχο, αιώνιο και αθάνατο. Ναι, αδελφοί μου, η μάνα αυτή είχε πολλές αποδείξεις ότι ο υιός της την αγαπά, αλλά η πιο μεγάλη απόδειξη ήταν αυτή η έμπρακτη αγάπη, αυτό το χαρτάκι που κρατούσε στα χέρια της, αυτό το μήνυμα που έλεγε: Μανούλα σε αγαπώ!

Οι αποδείξεις που έχουμε ότι μας αγαπά ο Θεός είναι πάμπολλες. Η επίγεια ομορφιά της φύσης κατασκευάστηκε από τον Θεό, για να την απολαμβάνει ο άνθρωπος. Όπως λέει ο Απόστολος Παύλος «Πᾶσῶς ὁ κατασκευάζεται ὑπότινος, ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός» (Εβρ. 3,4). Η μεγαλύτερη, όμως, απόδειξη της αγάπης Του είναι ότι παράδωσε τον Υιό του στο θάνατο. Εκεί έγραψε ο Θεός με το αίμα του Υιού του, απευθυνόμενος στον άνθρωπο: «Παιδί μου, σε αγαπώ».

Πόσο είναι το μέγεθος της σταυρικής αγάπης του Θεού! Δεν έστειλε κάποιον δούλο, άγγελο, ή αρχάγγελο στους ανθρώπους για να σταυρωθεί, αλλά τον υιό του τον μονογενή. Θέλησε να ελκύσει τους ανθρώπους προς αυτόν, όχι με τη δύναμη και τη δόξα του, αλλά με την αγάπη του και την ταπείνωσή του .

Σταυρώθηκε και ενώ όλοι τον χλευάζανε και τον διασύρανε, ενώ το τίμιο αίμα του χυνότανε στη βρωμερή γη και οι πόνοι τον κάνανε να σφαδάζει, εκείνος όχι μόνο δεν εξέφρασε καμμία αγανάκτηση ή έστω ένα ανθρώπινο παράπονο, αλλά προσευχήθηκε για τους σταυρωτές του. «Πάτερ ἄφες αυτοῖς· ου γαρ οἶδασι τι ποιούσι» (Λουκ. 23,34). Τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο!

Η χάρις του Τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, που σε λίγες ημέρες θριαμβευτικά η Εκκλησία μας θα υψώσει, να δώσει δύναμη, υπομονή και καρτερία στον αγώνα μας και στον καθένα ξεχωριστά. Γένοιτο.

Αρχμ. Νεκτάριος Γεωργίου